

V případnosti takové má se vše to, co se na těle ještě živoucím osoby domněle otrávené objevilo, dle povahy věci vyhledati, chorobní změny na mrtvole bedlivě zkoušeti a co nejpilněji v mrtvole po jedu pátrati, ku kterémuž konci se mají látky všeliké, v nichžto by mohl jed obsažen býti, shledati a schovati k vyšetřování lučebnímu, kdyby se vidělo zapotřebí je předsevzítí.

§. 99.

Vidili se soudci vyšetřovacímu, vyhledati skutek sběhlý dříve než nařídí, aby se mrtvola otevřela, budiž k tomu přivzat alespoň jeden z lékařů, jenž mají ohledávání předsebrati. Tento lékař má pak dle pravidel vědeckých zevrubně od přibuzných a domácích nebožtíkových, jakož vůbec ode všech, kteří nebožtíkovi pomoci přispěli, hleděti se dozvěděti, co vše se před smrtí přihodilo, též má bedlivě obydlí otráveného prohledati, zdaliž by se ve sklenicích, krabičkách, papírkách a nádobách, z nichž se jí a pije, v kuchyni, ve sklepě atd. něco našlo, což by se dle povahy své za jed považovati mohlo, aneb což by tak podezřelé bylo, že by potřeba bylo, zvláště to vyšetřiti. Možnáli se toho dopíditi, co otrávenec před svou smrtí vydával, má se i to sebrati, i také to, co by se dalo obdržeti ze šátků, jimiž vydávenina byla vystřebávána nebo utírána; každou věc takovou dlužno zvláště uložití a náležitě poznamenati. Byl-li nebožtík od lékaře aneb od hojiče léčen, má i tento o běhu nemoci a užívaných prostředcích slyšen býti, a předcházeli dlouhá nemoc, má se na něm žádati, aby podal popsání běhu nemoci. Jest každého lékaře zvláštní povinnost, kde jest tu podezření, že byl někdo otráven, aby to co vydával aneb co stolicí odešlo, do příhodných nádob dal, a náležitě to schoval, aby se to mohlo důkladně vyšetřiti. Rozumí se samo sebou, že se vše to, co se nalezne, má do protokolu, dle předpisu zřízeného zapsati a že mají při tomto vyšetřování, dějeli se na tom místě a toho dne, kde i kdy má býti ohledávání odbýváno, také oba obeslaní lékaři přítomni býti.

§. 100.

Když se vyhledává, jaké úkazy chorobní předcházeli, není na tom dost, aby se jen vyhledala znamení, ježto by vůbec k otrávení ukazovala, nébrž znamení tato mají se tak proskoumati, aby se z nich mohlo ustanoviti, že byl nebožtík otráven látkami žíravými, omamujícími, mámivě ostrými, anebo septickými.

Úkazy, způsobené žíravými jedy (venena corrosiva), bývají někdy prudké a rychlé, někdy slabší a zdlouhavější. Při větší prudkosti jedu bývá již při polykání cititi pálení v požeráku, na to ale prudkou, palčivou aneb škrabavou bolest